
ZPRAVODAJ SMIŘIC, HOLOHLAV A RODOVA

ROČNÍK : 1989

VYŠLO : 8. března 1989

ČÍSLO : 1

8. BŘEZEN

ŽENAM TO NEJLEPŠÍ

Ze života smiřických žen!

Na výroční členské schůzi naší organizace jsme projednaly výsledky práce za dlouhodobé období. Můžeme s uspokojením konstatovat, že dané úkoly máme splněny. Naše činnost směřuje do řady oblastí. Podílíme se na úpravách prostranství ve městě, pečujeme o některé zelené plochy a pomáháme všude tam, kde je to potřeba. Pomáháme i v zemědělství – zejména pomáháme při česání jablek v Choustníkově Hradišti.

Nejvíce pozornosti a času věnujeme zájmové a společensky prospěšné činnosti. Řadu let pořádáme burzy dětského oblečení – ke škodě věci nemáme od tohoto roku potřebné prostory. Pořádáme přednášky, plesy, večery u samovaru a zájezdy do divadel. Za poznáním jezdíme za hranice naší republiky. Naše ženy sbírají i druhotné suroviny. V roce 1987 sebraly přes 11 tun a v roce přes 4 tuny sběru.

V roce 1986 jsme si zvolily i poslankyně za naši organizaci. Tyto poslankyně zveme na pravidelná jednání výboru naší základní organizace. To nám umožňuje poznávat jejich práci a problémy, s kterými se ve své funkci poslance setkávají. Dobře se nám spolupracuje při zajišťování našich akcí s Městským kulturním střediskem a s organizací Českého červeného kříže.

Úkoly pro rok 1989 jsou ještě náročnější. O jejich splnění může rozhodnout každá členka naší organizace podle toho, kolik času těmto úkolům věnuje.

K našemu nadcházejícímu svátku – k Mezinárodnímu dni žen – bych chtěla nám ženám popřát hodně zdraví a spokojenosti. Chtěla bych nám popřát, aby nás doma měli rádi a aby nám co nejvíce pomáhali. Popřejme si, abychom byly zdravé a spokojené. To vše je potřebné k tomu, abychom mohli všichni společně vytvářet co nejlepší podmínky pro šťastný život našich dětí.

ing. Marie Janatová, předsedkyně ČSŽ Smiřice

ZPRÁVY MĚSTSKÉHO NÁRODNÍHO VÝBORU

ZPRÁVY Z RADY MĚNV

17. schůze – 8. 12. 1988

- projednala předpoklad plnění socialistického závazku na rok 1989
- v roce 1988 byla akce Pohostinství Holohlavy splněna na 112 %, akce zvláštní škola ve Smiřicích byla splněna pouze na 90 %

Akce na rok 1989:

- zvláštní škola – předpokládané náklady na dokončení v hodnotě díla 506 tisíc Kčs
- pohostinství Holohlavy si vyžádá na dokončení asi 200 tisíc Kčs
- v tomto roce bude zahájena akce na rekonstrukci sálu městské Dvorany – předpokládaný náklad 170 tisíc Kčs
- na úpravu zdravotního střediska pro druhého obvodního lékaře je určena přibližná částka 90 tisíc Kčs
- 140 tisíc Kčs je připraveno na dokončení tenisového areálu
- požární zbrojnice v Holohlavech si vyžádá 100 tisíc Kčs
- nebude zapomenuto ani na Rodov, kde se počítá s příspěvkem 50 tisíc Kčs na úpravu schůzovních místností a na vybudování sociálního zařízení
- podstatně největší částka bude věnována na pokračování v budování plynofikace města a počítá se s částkou 1 milion 200 tisíc Kčs.

Rada projednala přípravu oslav 200 let pravidelného vyučování ve Smiřicích

- oslavy proběhnou ve dnech 2. až 4. června 1989 v místní základní škole, v tělocvičně, v kině Máj i v Pohostinství v Holohlavech
- na tyto oslavy budou přizváni i rodáci města

18. schůze – 29. 12. 1988

Tato schůze rady projednala zprávu o úkolech a opatřeních k prohloubení boje proti porušování zásad socialistické zákonnosti, socialistické morálky a disciplíny.

1. schůze – 5. leden 1989

- byl projednán postup prací na Pohostinství v Holohlavech, na zvláštní škole ve Smiřicích a na bývalé škole v Rodově
- na Pohostinství v Holohlavech se již jedná o dokončovací práce, je třeba zajistit na každou sobotu a neděli co největší počet brigádníků z řad občanů, aby dokončovací práce byly co nejdříve provedeny
- na zvláštní škole ve Smiřicích jsou prováděny omítací práce a je třeba sehnat radiátory – i k této akci je třeba zajistit dostatečný počet brigádníků z řad občanů
- byl projednáván nástup druhého obvodního lékaře pro zdravotní středisko ve Smiřicích – snaha národního výboru naráží na bytové požadavky lékaře, které není možno v současné době uspokojit.

2. schůze – 26. leden 1989

- bylo projednáno politicko-organizační zabezpečení oslav 41. výročí Vítězného února
- byl projednán příkaz Okresní správy SNB, aby byly v Palackého ulici odstraněny dopravní značky, omezující rychlost jízdy na 40 km/hod. – rada MěstNV s tímto příkazem nesouhlasí vzhledem k tomu, že hlavně v odpoledních hodinách je provoz v této ulici značný – v centru města je jedinou spojnici mezi základní školou a její školní jídelnou a spojnici sídliště gen. Govorova s obchody

JUDr. Pavel Rousek

Četli jsme v Novém Hradecku:

V ZORNÉM ÚHLU EKOLOGIE

„V pondělí 20. února poslanci ONV rozhodli o přijetí koncepce péče o životní prostředí v okrese a městě Hradec Králové do roku 2000.

Na vytvoření návrhu koncepce se podílel široký okruh odborníků. Z diskuse k těmto otázkám vyplynulo, že nedostatků v péči o životní prostředí je dost. V další fázi bychom měli všichni vyjádřit i svůj podíl na jejich odstraňování. Čistotu a pořádek můžeme dodržovat téměř bez nákladů tím, že nepořádek nebudeme dělat.“

1989 - ROK ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ, ČISTOTY A POŘÁDKU

Ptali jsme se za vás

Na stránkách Zpravodaje jste se mohli dočíst o tom, že v soutěži občanských výborů obsadil první místo občanský výbor č. 4 v Holohlavech. Důvodem k tomuto hodnocení bylo i úspěšné plnění jednoho velkého úkolu volebního plánu – rekonstrukce Pohostinství v Holohlavech. Protože se blíží termín dokončení této poměrně rozsáhlé akce, rozhodli jsme se položit předsedovi občanského výboru č. 4 soudruhu Luboši Bergmanovi znovu několik otázek:

Jaké jsou plány občanského výboru v Holohlavech pro rok 1989?

Na společném jednání občanského výboru se zástupci Městského národního výboru, zástupci vesnické organizace KSČ, se zástupci společenských organizací Národní fronty v Holohlavech byly stanoveny postupy pro úspěšnou realizaci úkolů, které mají jeden hlavní cíl – postupné zvelebování naší obce – našeho životního prostředí.

Mohl byste tyto úkoly konkrétně jmenovat?

První skupinu úkolů tvoří úkoly v oblasti akcí „Z“. V první řadě to bude dokončení rekonstrukce Pohostinství v prvním čtvrtletí tohoto roku. Velmi se nám osvědčil harmonogram brigád. Proto jej máme připraven i pro příští období. Zajišťuje na každou sobotu 15–20 brigádníků z organizací Národní fronty i ze čtyř poslaneckých obvodů.

V návaznosti na dokončení rekonstrukce Pohostinství bude následovat celkové zlepšení jeho okolí. Půjde o to, aby byly opraveny omítky na budově Státního statku a na budově našeho občanského výboru. Pomoc nám přislíbil za Státní statek poslanec MěstNV Václav Andrýs a pomůže i Drobná provozovna služeb při MěstNV.

Předseda Dohlížecího výboru Jednoty Václav Lindr se ujal úkolu vybudování nového vhodného prostoru pro umístění kontejneru pro sklo u naší samoobsluhy.

V rámci Roku životního prostředí, pořádku a čistoty se věnujeme úklidu a pořádku v parku, údržbě zelených ploch a květinové výzdobě obce.

Neměli byste zapomínat ani na společenský život v obci. Co připravujete pro tento rok?

Ve spolupráci s vesnickou organizací KSČ byla připravena veřejná schůze občanů Holohlav. Počítáme s důstojnými oslavami 41. výročí Vítězného února a s oslavami Svátku práce a výročí osvobození naší vlasti.

Nechtěli bychom zapomínat na naše ženy ani na děti. Společně s Českým svazem žen připravíme oslavy Mezinárodního dne žen a Mezinárodní den dětí.

Chceme se podílet i na připravované akci ve Smiřicích – na oslavách 200 let výročí začátku pravidelného vyučování ve smiřické škole.

V oblasti společenského života nás bude čekat v příštím období zatěžkávací zkouška. Po dokončení sálu našeho Pohostinství se hodně kulturních a společenských akcí i ze Smiřic uskuteční u nás. Věřím, že náš občanský výbor se se všemi úkoly se ctí vyrovná a že si ještě nadále udrží své prvenství v soutěži.

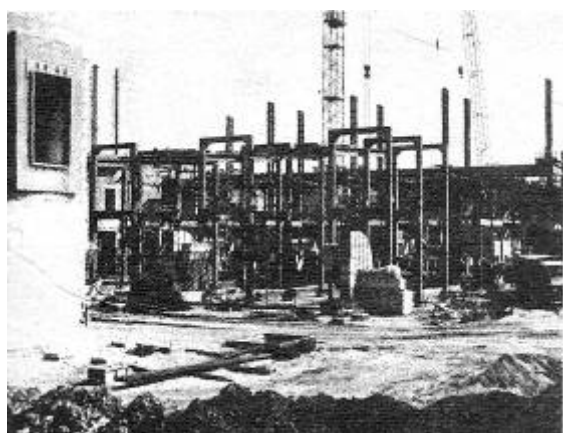
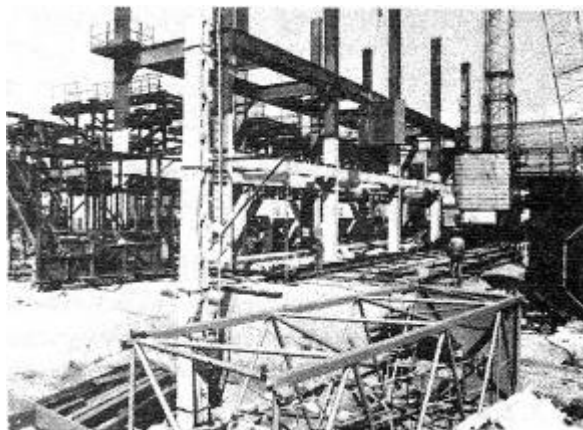
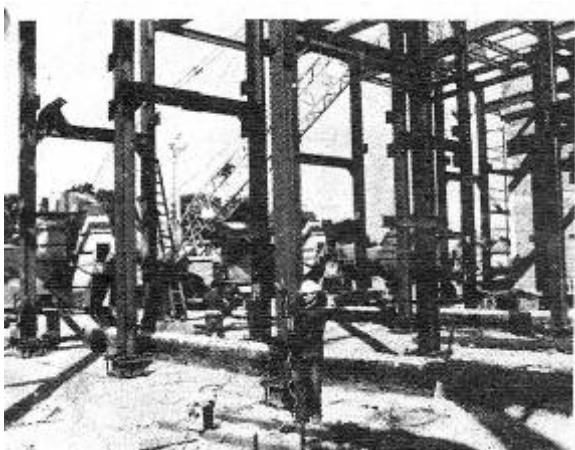
Děkujeme za rozhovor a přejeme mnoho zdaru ve vaší práci.

Poznámka redakce:

Protože nechceme v našem Zpravodaji věnovat pozornost jenom Smiřicím a Holohlavům, příště si všimneme, jak žijí naši spoluobčané ve sloučené obci Rodovu.

Ve třetím čísle našeho Zpravodaje jsme v roce 1988 uveřejnili první informace o výstavbě tohoto mohutného podniku, který bude sloužit k výrobě tepelné energie pro podniky v Černožicích a u nás ve Smiřicích. Jak nám sdělili zástupci polských stavbařů, stavba pokračuje podle vypracovaného harmonogramu a můžeme napsat, že již letos na podzim bude zahájen zkušební provoz. Na snímcích Václava Prostředníka je vidět, jak stavba zdárně pokračuje. Polští stavbaři mají již téměř hotové kolejiště, které je součástí zauhlovací části výtopny.

Na snímcích jsou patrné konstrukce budovy, ve které budou umístěny kotle. Nad vybudovaným kolejištěm bude vybudován mohutný jeřáb o rozpětí 72 metry a výšce 15 metrů – bude sloužit ke skládání paliva z vagonů. Roury horkovodu jsou již napojeny od Černožic až po Smiřice u Luční ulice. Připraven je úsek ke Dvoraně. Další části horkovodu budují polští dělníci v ulici U vlečky, za novým Dřevotvarem a budují protlak pro potrubí pod železniční tratí u cukrovaru. Nejsložitější částí tohoto horkovodu bude jeho vedení skrz město.

Mnoho variant bylo vypracováno na výstavbu vlečky pro dopravu paliva do výtopny. Při projektování této vlečky se musí již počítat i s plánovanou elektrifikací trati Hradec Králové – Jaroměř, která by měla být uskutečněna v letech 1992–1994. Podle poslední varianty projektu bude kolej vlečky k výtopně napojena již na severní straně nádraží. Kolejiště na nádraží má být pro potřebu posunu vlaků s uhlím rozšířeno o další kolej.

V souvislosti s posunem vlaků s uhlím vyvstává jedna podstatná nepříjemnost. Posunování může trvat vždy delší dobu (snad i 2 hodiny!) a spojení ze Smiřic a do Smiřic by bylo u nádraží vždy na delší dobu blokováno. Nic by nepomohlo více, než vybudování již dříve plánovaného obchvatu Smiřic s nadjezdem trati i budoucí vlečky. Kromě toho, že by tato stavba odstranila nepříjemné čekání, zlepšilo by se významně i životní prostředí ve městě – snížila by se hluchost a snížilo by se zamořování ovzduší výfukovými plyny i prachem.

Se stavbou vlečky by měl být vyřešen i problém podchodu trati mezi Smiřicemi a Holohlavami U brodku.

Na výstavbě výtopny pracovalo v minulém roce okolo 200 dělníků a v tomto roce jejich počet vzroste na 350. Tím bude zahájena výstavba technologické části stavby. Vedení stavby

spolupracuje s Městským národním výborem a společně se daří odstraňovat všechny problémy, které v souvislosti s výstavbou vznikají.

Pro zájemce několik technických údajů:

KOTELNA	4 kotle OM 16 při plném výkonu budou dávat 4krát 16 tun páry za hodinu tlak přehřáté páry bude 1,6 MPa účinnost kotlů bude 79 % úlet popílku nepřekročí 3,5 kg za hodinu u jednoho kotle
PALIVO	hnědý hruboprach o výhřevnosti 10 470 kJ/kg obsah popílku 36 % obsah síry 1,5–2,0 % roční spotřeba 82 732 tun
ROZVOD PÁRY	celková délka parovodu bude 4 455 metrů tlak dodávané páry bude 1,32 MPa teplota dodávané páry do primárního potrubí bude 220 °C + 30 °C – 10 °C
VLEČKA II.	délka druhé etapy 1 800 metrů počet vozových jednotek 4 137
ČISTIČKA	odpadních vod bude rozšířena z původních 10 l/sec. na 20 l/sec.

SMLUVNÍ ROZDĚLENÍ KAPACITY KOTELNY:

Východočeské konzervárny a lihovary	26,5 tun páry za hodinu
Východočeské cukrovary – závod Smiřice	22,0 tun páry za hodinu
Zemědělský nákupní a zásobovací závod	3,7 tun páry za hodinu
Městský národní výbor ve Smiřicích	3,1 tun páry za hodinu
Státní statek ve Smiřicích	3,0 tun páry za hodinu
Místní národní výbor v Černožicích	2,5 tun páry za hodinu
Okresní ústav sociálních služeb	1,5 tun páry za hodinu
Dřevotvar ve Smiřicích	1,2 tun páry za hodinu
Agrodat Smiřice	0,2 tun páry za hodinu
Tím bude vyčerpána celková kapacita výtopny	64,0 tuny páry za hodinu

Již v tomto roce bude zahájena výstavba výměníkové stanice za Dvoranou – stavbu bude mít na starosti Městský národní výbor.

Zpracováno podle podkladů Ředitelství výstavby, k. p.
a od vedoucích pracovníků stavební organizace

Přátelské setkání Smiřice -

PLR

I když se výstavba nové výtopny v Černožicích bezprostředně dotýká i Smiřic, nevznikají žádné nesrovnalosti. Naopak vzájemná spolupráce je na dobré úrovni.

Kromě spolupráce hospodářské existuje i spolupráce na poli kulturním. V místním kinu je každé úterý pro polské stavbaře promítán film. Tyto filmy zapůjčuje kulturní středisko Polské lidové republiky v Praze.

V říjnu minulého roku se uskutečnilo přátelské setkání představitelů polských stavbařů s představiteli Městského národního výboru ve Smiřicích i se zástupci Národní fronty. Nejdříve byly proneseny vzájemné zdravice. Předseda MěstNV soudruh Miloslav Koudelka poděkoval za dobrou spolupráci a polští přátelé sdělili, že se vynasnaží, aby dílo odevzdali v co nejlepší kvalitě. Potom se zapsali do Pamětní knihy MěstNV.

Po této oficiální části následovala zábavná část setkání. V jejím úvodu byla zorganizována soutěž mezi českým a polským družstvem. Soutěž dopadla nerozhodně a soutěžící obdrželi upomínkové dary. Součástí soutěže bylo i seznámení polských přátel s historií i současností Smiřic – slovem i obrazem. Na oplátku členové polského družstva pomocí diapositivů seznámili přítomné s postupem výstavby černožické výtopny. Po soutěži následovala zábava s hudbou Polabanka.

Fotografie: Ivo Štěpán

Při příležitosti 40. výročí pionýrské organizace se vám představuje Pionýrská skupina Socialistického svazu mládeže při základní škole ve Smiřicích

Pionýrská organizace Socialistického svazu mládeže oslaví 24. dubna tohoto roku své 40. narozeniny. A to je důvod k tomu, abychom se podívali i mezi pionýry a jiskry ve Smiřicích.

Pionýrská skupina Anežky Malé při zdejší základní škole má v letošním školním roce 547 pionýrů a 111 jisker. Stará se o ně celkem 50 pionýrských pracovníků. Děti pracují ve 40 pionýrských oddílech. Na I. stupni školy, tj. v 1. až 4. třídě, je zachován vžitý systém, kde každá třída tvoří jeden pionýrský oddíl. Velice záslužnou práci při výchově mladé generace bezplatně a ve svém volném čase odvádějí všichni oddíloví vedoucí. Patří mezi ně zejména: Jana Zapadlová, Dita Bayerová, Eliška Michálková, Pavel Hartman, Dagmar Lédlová, Alena Prellerová, Lenka Vořechovská, Ludmila Žilková, Jana Kosinová, Luboš Tuzar a Miroslav Knittel.

Ve Smiřicích již druhým rokem pracuje Městský dům pionýrů a mládeže. Svou činností výrazně pomáhá pionýrské skupině v mimoškolní práci s dětmi, zejména pořádáním větších akcí pro děti. Mezi tyto akce můžeme zařadit např. lehkotatletický trojboj, přespolní běh, soutěž ve zpěvu a recitaci s názvem Smiřický slavík, karneval, výlety do Prahy... Městský dům pionýrů a mládeže pod vedením Jany Matičkové a Lenky Vořechovské nevěnuje pozornost pouze těmto akcím, ale hlavní důraz klade na pravidelnou činnost s dětmi. Touto činností je práce zájmových pionýrských oddílů žáků 5. až 8. ročníku základní školy.

Výborných výsledků na úseku estetické výchovy dosahuje výtvarný oddíl pod vedením Růženy Knapové, která spojuje své odborné znalosti se zkušenostmi získanými z dřívější práce s všeobecným oddílem. Činnost estetického oddílu se projevuje zvláště při výzdobě prostorů MDPM. Se svými výtvarnými pracemi se děti tohoto oddílu představují i na veřejnosti a účastí na různých soutěžích a akcích.

Svou tradici si buduje soubor divadelníků, který připravuje pásma básniček, povídek. Připravuje však také pohádky pro děti z mateřské školy, pro starší kamarády i pro dospělé. Vedoucí tohoto souboru Jaroslava Kozová rozvíjí talent a schopnosti dětí na vysoké pedagogické úrovni.

Stranou nezůstávají ani dívčí kluby, které vedou Jindřiška Jasinková a Kateřina Lindrová. Jejich činnost vychází z přirozeného zájmu děvčat o ruční práce, o módu a o domácnost. Dívky se každoročně připravují na okresní soutěž dívčích klubů.

Za zmínku stojí i činnost klubu mezinárodního přátelství Vladimíry Rohlenové, které se podařilo získat zájem starších děvčat a tím posílit internacionální výchovu.

V současné době stojí v popředí zájmu technické obory. Tato oblast je blízka zejména chlapcům, kteří mohou pracovat v elektrotechnických a modelářských útvarech. Chlapci realizují svou dovednost účastí v Soutěži technické tvořivosti pionýrů. Výborných výsledků dosahují letečtí

modeláři pod vedením Pavla Vávry. Své zkušenosti a odborné znalosti předává dětem i Miloš Zelenda, který je vedoucím elektrotechniků.

S postupem civilizace ubývá neporušeného životního prostředí – neporušené přírody. Proto je třeba zvláště u dětí vytvářet kladný vztah k přírodnímu prostředí. Poznávat a chránit stromy, rostliny a živočichy je úkolem oddílu ochránců přírody, který vede Kateřina Dvořáková.

V oblasti tělovýchovy, turistiky a brannosti si vedou výborně oddíly: lehkootletický pod vedením Věry Prokopové a Jany Matičkové, branně-střelecký pod vedením Pavla Hebelky. Branně-střelecký kroužek dosahuje vynikajících výsledků ve střelecké lize škol okresu Hradec Králové.

Pionýři si mohou vybrat ještě z velkého množství dalších útvarů: plastikoví modeláři, diskooddíl, přírodovědný, turistický, fotografický a dopravní. Jako vedoucí v těchto oddílech pracují: Jiří Šeda, Renata Górská, Josef Hájek, Dr. Milan Dvořáček a Aleš Šob.

Velké procento pionýrů a jisker jsou žáci z okolních vesnic a vzhledem k obtížné dopravě těchto dětí do místa bydliště, musí jim pionýrská organizace zajistit činnost v oddílech v jejich bydlišti. Díky ochotě místních občanů, členů Svazu požární ochrany, vyvíjejí velmi dobrou činnost pionýrské oddíly ve Skalici, v Hubílese, v Hoříněvsi a v Černožicích n. L. O činnost těchto oddílů se zde starají Lenka Rodrová, Martin Mareš, František Doležal, Miroslav Veselý, Josef Čukan, Hana Macková, Uršula Neumannová, Roman Garaj a Simona Fojtíková. Letos nám tak dobře nepracuje v minulých letech výborný oddíl v Holohlavech. Tento oddíl vedla Pavlína Žofáková – věříme, že bude ve své činnosti pokračovat.

Pro svou vynikající práci byly zachovány všeobecné oddíly Mír, Severka a Plameny pod vedením Vladislavy Janatové, Tomáše Tužila, Lenky Macháčové a Drahomíry Burešové. Jeden oddíl pracuje při zvláštní škole a jeho vedení má na starosti Ilona Macháčková.

Pionýrská organizace není pouze organizací pro děti – je to skutečně organizace dětí. Proto v čele všech pionýrů a jisker je skupinová rada. Ta se podílí na přípravě celoskupinových akcí, řídí soutěž mezi třídami a pracuje v pionýrském paprsku, řídí službu, která vykonává kontrolu pořádku na škole. Pionýři si každoročně připravují skupinové shromáždění, žákovská shromáždění, brigády, slib pionýrů třetích tříd, výlety, branný závod pro mladší pionýry a pro jiskry, podílejí se na organizaci sběru. Jejich důležitým úkolem je vyhodnocování nejlepších pionýrů a pionýrských oddílů.

Protože je tento pionýrský rok ještě v plném proudu, seznámíme vás s nejlepšími pionýry naší pionýrské skupiny za uplynulý rok. Stali se jimi: Martin Němeček, Iva Kupková, Petra Kvapilová, Václav Halama, Jaroslav Čermák, Martina Součková, Hana Koudelková, Michaela Němečková, Lenka Pavlišová, Dagmar Havelková, Petr Krejčí, Lenka Koutná, Ilona Jirásková, Lucie Janatová, Gabriela Rajtarová, Jitka Cejnarová, Renata Válková a Jitka Kudrová. Většina z jmenovaných pionýrů pracuje ve skupinové radě. Někteří z nich už studují na středních školách, proto skupinovou radu doplnili letos: Jana Černá, Hana Kadrnožková, Petra Kvapilová, Michaela Janderová, Vladimír Bureš, Jitka Kodytková, Jaroslav Kosina, Tomáš Kračmar, Aleš Kodytek, František Lžíčař, Iveta Rérychová a Jitka Bouzová. I tito noví členové skupinové rady odvádějí veliký kus práce a my věříme, že jim jejich elán vydrží i nadále.

Nejlepšími pionýrskými pracovníky byli vyhlášeni: Ivana Burčíková, Kateřina Dvořáková, Lenka Vořechovská, Lenka Dubánková, Jaroslava Kozová, Růžena Knapová, Alena Prellerová, Pavlína Žofáková, JUDr. Jan Kosina, Hana Holohlavská, Vladislava Janatová, Martina Zemková, Renata Górská, Roman Garaj a Uršula Neumannová.

Pionýrská skupina se nemůže spoléhat jen sama na sebe. Proto oceňujeme vynikající spolupráci s Městským domem pionýrů a mládeže ve Smiřicích. Vážíme si spolupráce s učiteli a s ředitelstvím základní školy. Bez jejich pomoci bychom nemohli řadu akcí uspořádat. Při

slavnostních příležitostech naší pionýrské skupiny nezapomíná na naše nejmenší Sbor pro občanské záležitosti při MěstNV. Své prostory nám ochotně zapůjčují zaměstnanci kina Máj i členové organizace Svazarm ve Smiřicích. Svazáci ze závodu Pektin se účastní besed se žáky 8. tříd při příležitosti vstupu do Socialistického svazu mládeže. V letošním pionýrském roce se nám velmi dobře rozvíjí spolupráce se členy Československého červeného kříže.

Existují však i problémy. Pionýři nemají svou vlastní klubovnu – scházet se mohou pouze ve školních třídách. Pionýrská skupina má každoročně v září starosti s nedostatkem oddílových vedoucích. Pionýři nemají pro svou činnost táborovou základnu ani hřiště. Stále nám v pionýrské skupině chybí důležité vybavení pro činnost. Finanční prostředky si pionýři získávají sběrem druhotných surovin. Tuto snahu dětí narušuje státní podnik Sběrné suroviny tím, že včas neodveze sebraný papír. Papír, většinou rozházený větrem, je potom terčem oprávněné kritiky občanů – leží totiž na školním pozemku několik dnů.

I na naší skupině se najdou oddíly, které nepracují zcela kvalitně. Tyto oddíly nedělají ostudu pouze samy sobě, ale snižují význam a úroveň pionýrského hnutí v povědomí některých lidí. A pionýrstí pracovníci se ptají, proč má pionýrská organizace na veřejnosti nízkou autoritu. Důvod je jasný – pionýrstí vedoucí dělají výchovnou práci s dětmi zdarma a ve svém volném čase. Proto se jich mnoho k práci s dětmi nehrne. Kromě těch, kteří tuto práci dělají rádi a dobře, objeví se mezi těmito pracovníky i takoví, kteří na tuto práci z různých důvodů nestačí. Vedení pionýrské skupiny se však s nimi nemůže rozloučit, protože za ně nemá náhradu a některé oddíly by musely přestat pracovat. Toto je problém, který nás v pionýrském hnutí tíží a který bude nutno v budoucnu vyřešit. Nezbyvá nic jiného, než se dívat optimisticky a věřit, že se tato situace změní k lepšímu.

Závěrem bychom chtěli popřát všem jiskrákům, pionýrům i pionýrským pracovníkům při příležitosti 40. výročí vzniku Pionýrské organizace Socialistického svazu mládeže hodně elánu a chuti do další náročné práce.

Za vedení pionýrské skupiny Anežky Malé při základní škole Smiřice

Ivana Toušková, Aleš Šob

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ

V prosincovém čísle našeho Zpravodaje v článku Zvonky štěstí bylo napsáno, že by nás měly potěšit i maličkosti. Zvláště tehdy, když nás mile překvapí. Zrovna nás v redakci velmi mile překvapili naši čtenáři svými dopisy. Vyjadřovali v nich chválu na nové uspořádání Zpravodaje, vyslovovali poděkování, přání k vánocům i gratulace do nového roku. Potěšilo nás to o to víc, že jsme nic takového nečekali. Dovolte, abychom těmto našim čtenářům touto cestou poděkovali. Dva z těchto milých pozdravů uveřejňujeme:

Vážená redakční rado,

přijměte upřímný dík za příjemné překvapení, kterým byla letošní čísla Zpravodaje. Jsem prostý čtenář, ale i laik pozná a ocení, chopí-li se práce odborník. Ze všech čísel, a z posledního zvlášť, vyzařuje zapálení pro věc, úsilí přinést něco nového – neotřelého, milého, co zaujme a potěší. Podařilo se!

Přeji celému kolektivu, který nás seznamuje s novinkami i historií našich sloučených obcí, pevné zdraví, nejméně stejné úspěchy jako letos na poli novinářském, ale i v práci a osobním životě pro celý příští rok.

Vaše čtenářka Ludmila Vokřálová, Holohlavy 44

Srdečný dík za zveřejnění vzpomínky na rok 1938 a smiřické občany.

Dovolte, abychom Vám všem a Vaším rodinám popřáli hezké prožití vánočních svátků a do nového roku hodně zdraví a úspěchů ve vydavatelské činnosti.

Za pěkné čtení a ilustrace ve Zpravodaji v roce 1988 díky!

Josef Němec, Nová 149

Už do dal postavit smiřickou kapli?

Lidé se snaží dokázat čím dál více. Padají sportovní rekordy, o kterých se dříve ani nesnilo. V Guinessově knize rekordů se objevují čím dál pozoruhodnější a i bláznivější rekordy. Jeden se snaží dosáhnout za cenu i nasazení vlastního života maximálních výšek – lidé lezou na Mont Everest nebo se vznášejí balónem do stratosféry. Jiní se snaží potopit do největších hloubek. Sovětští kosmonauti žili a pracovali na oběžné dráze kolem Země celý rok.

Lidské zájmy a vášně neznají hranic. V čem všem se dá závodit, co vše se dá sbírat! Hodně zajímavého se dá najít i v prostých a obyčejných věcech – to vám jistě potvrdí každý sběratel.

Zájmy mohou být nejrozmanitější. Na věžních hodinách smiřické kaple oběhly ručičky už mnohokrát kolem dokola. Kolikrát asi? Mohla by to být i početní hádanka pro naše čtenáře. V době kalkulaček by to neměl být vůbec žádný problém. Jen pro zajímavost – malá ručička za

dobu existence kaple stihla oběhnout svou dráhu více než 200 000krát a velká ručička dokonce více než dva a půl miliónkrát.

A právě tyto propasti času jsou pro někoho koníčkem, historie jim nedává spát, studují historické materiály, srovnávají, posuzují, vyvozují nové závěry. Proto náš spisovatel faktů Miroslav Ivanov s konečnou platností (?) přišel na to, že známé dva Rukopisy jsou vlastně podvrhem a že král Jiří Poděbradský nebyl travičem.

Jedním z těch, kteří se velmi podrobně a s velkým zájmem zajímají o historii, je i bývalý černožický kronikář a náš věrný a pozorný čtenář Jaroslav Mach z Černožic. Zaměřil se sice na historii Černožic, ale protože Smitčice jsou nedaleko, dějiny obou míst spolu velice úzce souvisejí.

Už jsme uvedli, kolik času uběhlo od vzniku smičické kaple – mimochodem latinský nápis v zadní části kaple je datován rokem 1699 – letos to je kulaté výročí 290 let. Přesto nebo právě proto není dodnes naprosto prokázáno, kdo tuto kapli projektoval. A kdo

ji dal doopravdy postavit? Proto vám rádi předkládáme na pokračování vyprávění na toto téma, které sestavil náš čtenář Jaroslav Mach:

Sledujeme-li, s jakou opatrností se již desetiletí rozhoduje o budoucím vzhledu dostavby Staroměstské radnice v Praze, napadá nás otázka, komu vlastně Smitčice vděčí za ono rozhodnutí postavit zámeckou kapli právě ve Smitčicích a ne jinde. Jaká souhra okolností způsobila, že z mnoha vlastníků panství, střídajících se po věky ve Smitčicích, to byli právě Šternberkové, kteří postavili skvělý kostel, skromně označený jako zámecká kaple. Dali ji postavit tak dokonale, že se jí obdivujeme již téměř tři staletí čím dál více. Jakmile budou opravy ukončeny a kaple zpřístupněna veřejnosti, bude se jistě tato otázka často přetřásat.

Zachovalých zpráv je však velmi málo; pouhými drobtý je nazval p. Josef Zeman ve svých známých Pamětech Smitčic. Zbývá nám tedy hlavně logicky uvažovat, vcítit se do minulosti a chybějící data nahradit nejpravděpodobnějšími hypotézami.

Když hraběnka ISABELLA MAGDALENA ze ŠTERNBERKA kupovala 1. října 1685 od Gallasů smičické panství pro svého sedmiletého syna JANA JOSEFA, byla již 7 let vdovou. Její manžel JAN NORBERT ze Šternberka byl zřejmě podlomeného zdraví, protože zemřel pár měsíců po narození svého nejmladšího syna v nejlepších letech svého života 27. září 1678 (*pozn. 1*). Jeho syn Jan Josef se později stává pánem Smitčic.

Zdá se, že štěstěna nebyla Šternberkům co se týče zdraví příznivě nakloněna: děd, náhodně postřelen, zemřel předčasně. Otec skončil náhle – nevíme proč. Matka Isabella zemřela rok po zakoupení Smitčic a její syn ji následoval v roce 1695. Předčasně umřeli i strýcové a konečně i bohatý dědic Jan Josef se se svou rodinou utopil ve stáří 21 let.

Rodový vývoj je tento:

FRANTIŠEK MATYÁŠ ze ŠTERNBERKA,

děd našeho Jana Josefa, dlel právě v Praze, když tam 27. července 1648 vtrhli Švédové. Když se díval z okna, byl postřelen do oka a na následky úrazu 9. srpna 1648 umírá.

LUDMILA BENIGNA, roz. KAVKOVÁ z ŘÍČAN, jeho manželka. Byla prý velmi vzdělaná, energická a po mužově smrti se věnovala výchově svých synů. Byli to:

- 1) JAN ADAM, zemřel brzy po otci v mladém věku v roce 1653,
- 2) IGNÁC KAREL, patřily mu Horažďovice. Manželství se mu nevydařilo – byl dvakrát ženat. Nakonec rezignoval a statky v Horažďovicích předal svému bratru Vojtěchovi. Zemřel 6. března 1700 – o čtvrt roku dříve, než se utopil Jan Josef.
- 3) JAN NORBERT, otec Jana Josefa. Zemřel 27. září 1678 a zanechal vdovu se dvěma sirotky, ze kterých mladší přežil staršího, který se nedočkal ani plnoletosti (*pozn. 2*). Jeho manželka Isabella Magdalena zemřela v roce 1686.
- 4) VÁCLAV VOJTĚCH, sídlem na Zelené Hoře, byl jedinou oporou rodu. Byl bohatý, bezdětný a uměnímilovný. Od roku 1678 byl poručníkem Jana Josefa a od roku 1700 byl poručníkem i dceři Jana Josefa Marii Terezii. Se smiřickým panstvím byl Václav Vojtěch svázán až do své smrti 25. ledna 1708.

Mimo strýců byly sice ještě také dvě tety: Marie Maxmiliána, provdaná Lažanská a Marie Barbora, provdaná Pöttingová. Po jedné dědil ještě za svého života Jan Norbert Úlibice a po druhé se ztrácí stopa po jejím provdání.

Z celého rodu této šternberské větve žili při dospívání Jana Josefa tři muži: strýc Václav Vojtěch, strýc Ignác Karel (aby bylo učiněno zákonu zadost, byl spoluporučníkem) a chlapec Jan Josef.

Nastávající majorátní pán smiřického panství Jan Josef po sobě zanechal pouze trojí přesné datum: den, kdy přikoupil k panství dvůr Starý Ples s Jasennou, rok rozestavěného chrámu a datum své smrti. Ostatní data se dají odvodit:

JAN JOSEF ze ŠTERNBERKA,

narozen v roce 1678,

ženil se v 17 letech – v roce 1695,

plnoletost získal v roce 1696,

ve stejném roce převzal panství Smiřice.

Starý Ples přikoupil v roce 1698.

Do nedostavěné zámecké kaple nechal učinit zápis s datem 1699.

Ve stejném roce dal postavit silnici ze zámku do Starého Plesu.

Život skončil 13. června 1700.

Život Jana Josefa byl krátký – pouhých 21 let. Jeho život byl však bohatý a činorodý. Měl pro sebe dva velké vzory. Prvním z nich byl jeho strýc a poručník (téměř otec) Václav Vojtěch, o kterém je známo, že vynikal rozsáhlou učeností. Byl velikým milovníkem umění a umělců, které podporoval. V zadním Ovenci (dnes Trója u Prahy) nechal velkým nákladem postavit nový zámek, v Praze na Hradčanech dal obnovit šternberský dům. Na svém panství dal zrenovovat mnohé (3) další stavby. Druhým vzorem a starším přítelem pro Jana Josefa byl kukský hrabě František Antonín Špork. Kuks se v té době stával proslavenými lázněmi a osobnost F. A. Šporka byla imponující. Mladého Jana Josefa zval na svůj lovecký letohrádek do Starého Plesu. Vypěstoval v něm loveckou zálibu a posléze mu letohrádek s kaplí a se všemi okolními lesy prodal (*pozn. 4*).

Potom se stala tragédie, o které se zpívaly kramářské písně o mnoha slokách (*pozn. 5*). Jan Josef se vracel ze Říma domů a poblíž Ottingu (u rakouského Innsbrucku) byla voda v řece Innu prudká po deštích. Prudký proud rozvodněné řeky vrhl loď na pilíř a rozlomil ji. Hrabě, který se snažil zachránit manželku i nevlastní dceru, zahynul společně se všemi. Na smiřickém zámku zůstala jen osiřelá roční dcerka, která s nimi necestovala. Jmenovala se po matce MARIE TEREZIE VIOLANTA. Ujal se jí zase strýc Václav Vojtěch (správně prastrýc), který jí byl poručníkem a vychovatelem až

do 9 let stáří, kdy sám zemřel. Činil to poctivě, čestně a se zdarem, z čehož vyplývá i jeho charakter.

--oOo--

Poznámky:

- 1) Datum úmrtí Jana Norberta se různí. V Riegrově slovníku se uvádí rok 1676, ale jde zřejmě o záměnu číslice 8, neboť tento letopočet není logický. (Poznámka redakce: I J. B. Mitiska uvádí ve své kronice, že Jan Norbert zemřel ve Vídni 1676.)
- 2) Riegrův slovník zaznamenává druhého syna jako Mainarda Josefa, ale ani tento údaj není dostatečně spolehlivý, protože se tento syn do dějin ničím nezapsal.
- 3) Václav Vojtěch držel po otci Zelenou Horu, od bratra Ignáce měl Horažďovice, později pak Sedlec, Horosedly, Zalužany, Ovenec zadní (dnes Trója), Klecany, Krupku a Drholec. Byl rytířem zlatého rouna, prezidentem nad apelacemi, nejvyšším sudím zemským, posléze nejvyšším hofmistrem a maršálkem. Zemřel bez potomků 25. ledna 1708. Jeho manželkou byla Klára Bernardina, roz. z Matzanu a zemřela v roce 1719.
- 4) Ples a Jasenná patřily nejprve k hoříněvskému panství, které koupil generál Jan Špork od Gallasů 18. října 1674. Po otci dědil Ferdinand Leopold Špork Hořineves, ale samotný Ples a Jasennou prodal bratrovi Františku Antonínovi Šporkovi 1. října 1686. Ten zde postavil zámek s kaplí (kaple zde stojí dodnes). Odtud vedla přímá cesta na smiřický zámek povětšinou skrz lužní lesy. Jan Josef ze Šternberka od Šporka tuto příhodnou část odkoupil 25. února 1689.
- 5) Kramářská píseň byla zveřejněna v jednom čísle Hradeckého kraje. Opěvuje hrdinskost a dobrotu Jana Josefa a tvrdí, že manželka Jana Josefa byla opět v jiném stavu a že s nimi zahynula již třináctiletá dcerka (nebo schovanka?). Dějepisci mluví o nešťastné náhodě, protože přívaz na řece byl zajišťován lanem, které se přetrhlo.

(Pokračování příště)

Podle historických pramenů sepsal v září 1988 bývalý kronikář Černožic

Jaroslav Mach

Z MOUDRÝCH MYŠLENEK

J. J. Rousseau:

K bludu vedou tisíce cest, ale k pravdě vede jen jedna.

John Galworthy:

Život je jako řada zastávek, na nichž jsme chytili nebo zmeškali svůj vlak.

Zpráva po uzávěrce tohoto čísla:

Drobná provozovna služeb při MěstNV ve Smiřicích má novou adresu – Palackého ulice č. 26. Úřadovna je umístěna nad obchodem se zeleninou. Číslo telefonu zůstalo nezměněno – volejte na číslo 94 328.

SMIŘICE HOLOHLAVY RODOV V PRAZE ?

Pochopitelně, že ne tak doslovně. Jména našich obcí však najdeme v názvech tamních ulic. V Rudém právu i v Novém Hradecku se již v roce 1985 objevilo upozornění smiřického rodáka Jaroslava Litomiského z Prahy na to, že v Praze 9 – Klánovicích se objevují pojmenování ulic podle obcí z Hradce (tedy i od Smiřic) a od Nového Bydžova. Pochopitelně, že Smiřičáka tato okolnost překvapí.

Iniciativu v tomto směru vyvinul bývalý vedoucí Letopiseckého aktivu při Městském národním výboru ve Smiřicích Jaroslav Novotný. Napsal národnímu výboru v Klánovicích dopis se žádostí o vysvětlení, proč ulice Klánovic nesou jména obcí vzdálených kolem 100 kilometrů.

Poměrně brzy přišlo vysvětlení v dopisu MNV Prahy 9 – Klánovice. Seznamujeme naše čtenáře s plným zněním tohoto dopisu:

Vážení soudruzi,

odpovídáme Vám na dopis, kterým jste nás žádali o sdělení, jak došlo u nás v Klánovicích k výběru názvů ulic a náměstí podle Vašeho města a dalších obcí Vašeho okolí i okresu Hradec Králové. Po konzultaci s některými pamětníky Vám dáváme žádané vysvětlení.

V roce 1974 bylo rozšířeno území hlavního města Prahy o řadu obcí, které byly do té doby součástí Středočeského kraje. Důvodem byla potřeba vytvořit prostor pro další rozvoj našeho hlavního města. To se rozrostlo hlavně východním směrem. Tak se staly součástí Prahy i Klánovice, které jsou od středu města Prahy jejím nejvzdálenějším místem a staly se součástí obvodu Prahy 9.

Připojení ku Praze přineslo okamžitě orientační problémy. Téměř každá z připojených obcí měla svou ulici např. Nejedlého, Smetanovu, Gottwaldovu, Palackého atd. Každá z těchto ulic (podle názvu) se mohla v obvodu Prahy vyskytnout i několikrát.

Národní výbor hlavního města Prahy již předtím rozhodl, že se název každé ulice v Praze smí vyskytovat pouze jednou. Všechny připojené obce musely přistoupit ke změně názvů téměř všech svých ulic.

K tomuto přejmenování dal Národní výbor hlavního města Prahy direktivu: použít pro názvy ulic tradičních místních označení (např. V mechovce, V trnínách...), podle význačných místních rodáků nebo podle názvů obcí některého z českých okresů. Tyto okresy jednotlivým připojeným obcím NV hlavního města Prahy „přidělil“. Klánovicím byl určen okres Hradec Králové, jiným zase Kolín, Jičín atd.

Potud byl výběr názvů obcí dán objektivně. Na základě Vašeho dopisu i nás zajímalo, do jaké míry se při vlastním výběru názvů ulic u nás v Klánovicích uplatnil subjektivní přístup

dvou hlavních činitelů, kteří výběr prováděli – tajemníka MNV Jiřího Rouska a předsedy dopravní komise Josefa Modráčka. Oba již dnes nežijí.

Podle vzpomínky bývalého předsedy MNV Stanislava Husera to byl Jiří Rousek, který se úkolu iniciativně ujal a po vyčerpání tradičních místních názvů a jmen rodáků velmi rychle a se zřejmou znalostí situace vybral jména ulic podle obcí okresu Hradec Králové. Zejména vybral ty z okolí Smiřic.

Váš předpoklad, že jde o Vašeho rodáka, se sice doslova nesplnil, ale přesto – Jiří Rousek pocházel z Opočna, které není od Smiřic příliš vzdálené podobně jako obce, které si vybral. Mimoto jeho manželka pochází z Jaroměře a z rozhovoru s ní nám bylo zřejmé, že byla tehdy ze strany svého manžela s akcí přejmenování ulic v Klánovicích dobře seznámena.

Soudíme proto, že bývalý tajemník MNV Jiří Rousek, rodák z Vašeho okolí, nezapomněl na místa, kde prožil své mládí a naskytla se mu příležitost přiblížit si je formou názvů ulic u nás. Plně ji využil.

Naši občané tehdy přijali nové názvy kladně zejména pro jejich typicky česká jména. Pouze občané z Blešnovské ulice (podle obce Blešno) nebyli s volbou názvu příliš spokojeni.

Věřím, že se nám podařilo Váš dotaz uspokojivě vysvětlit.

Se soudružským pozdravem

ing. Otakar Ludvík
předseda komise pro školství,
kulturu a tělovýchovu
PRAHA 9 – Klánovice

Tento příspěvek byl zpracován podle informací, které redakci předal bývalý člen Letopiseckého aktivu ŠKK při Městském národním výboru ve Smiřicích Jaroslav Novotný.

VZPOMÍNÁME

Zřejmě nejstarší kronikou města Smiřic, která se dochovala, je kronika, kterou v letech 1857 až 1889 napsal zámecký kaplan J. B. Mitiska. Protože na letošní březen připadá 100. výročí jeho úmrtí, chtěli bychom vás seznámit s jeho životopisem:

JAN BOHABOJ MITISKA

Narodil se v Chlumci nad Cidlinou 22. srpna 1804. Pocházel ze staré rytířské rodiny, která se proslavila již při 3. křížácké válce roku 1191.

Studoval šestitřídní gymnázium v Hradci Králové, filozofii v Litomyšli, teologii v Hradci Králové. Učil se u profesorů Reissiga a Petra Němečka cizím řečem – italštině a polštině. Jako kněz znal latinu a určitě dobře znal – jak tehdy ještě bylo zvykem – i německý jazyk. Později napsal česko-polský slovník.

Po vysvěcení za kněze působil určitou dobu v rodném Chlumci, potom v Chotči u Nové Paky. Potom byl na zámku v Rychnově nad Kněžnou, kde se těšil přízni známé Magdaleny Dobromily Rettigové, která mu byla druhou matkou. Proto velmi želel, když musel z Rychnova odejít. Působil na Novém Hradci Králové, v Chocni, znovu na Novém Hradci Králové. Potom byl kooperátorem v Libici nad Cidlinou, v Chocni, v Čechotíně a ve Vojnově Městci na Chotěbořsku. Roku 1853 byl jmenován farářem v Ličně, roku 1856 v Bystrém u Lanškrounu.

Od 6. února 1857 začal působit ve Smiřicích jako zámecký kaplan. Věnoval se psaní kroniky města Smiřic s poznámkami i o jiných světových událostech. Podrobně např. popsal válku u Sadové v roce 1866. Díky jemu jsme vás v našem Zpravodaji seznámili s jakou slávou projížděl Smiřicemi první vlak. Z různých archivních pramenů zaznamenal ve své kronice i dějiny města ještě z doby slavného rodu pánů Smiřických a z doby ještě starší. Vzhledem k tomu, že při velkém požáru v roce 1839 shořela místní radnice i s bohatým archivem, byla to od něho záslužná práce.

Svou kroniku psal ve dvou vyhotoveních – jedno v německém jazyku a druhé v češtině. Ve Smiřicích mu bylo dopřáno dožít v klidu 85 let, když 7. března 1889 zemřel a byl pochován na smiřickém hřbitově. Jeho hrob s pomníkem s vybledlými písmeny je u zadní zdi hřbitova.

Zpracováno podle Josefa Zemana

NOVÉ SPRÁVNÍ POPLATKY NA MATRICE MěstNV

Vyhláškou č. 231/88 ministerstva financí, cen a mezd České socialistické republiky a ministerstva financí, cen a mezd Slovenské socialistické republiky ze dne 7. prosince 1988 uveřejněné ve Sbírce zákonů ČSR, částka 48, která byla vydána dne 30. prosince 1988, se upravují správní poplatky na matrice s platností od 1. ledna 1989 takto:

Uzavírání manželství:

- Povolení uzavřít manželství u jiného než příslušného národního výboru Kčs 100,–
- Uzavření manželství jiným než příslušným národním výborem Kčs 300,–
- Povolení uzavřít manželství mimo stanovenou dobu nebo mimo úředně stanovenou místnost Kčs 300,–

Vydání potvrzení

nebo písemného sdělení o pobytu osob kolek Kčs 10,–

Ověření podpisu

na listině – za každý podpis kolek Kčs 10,–

Ověření opisu,

výpisu nebo písemné informace z úředních knih, úředních záznamů,
za každou započatou stránku kolek Kčs 10,–

Vydání druhého a dalšího

stejnopisu matričního dokladu, rodného listu, oddacího listu nebo
úmrtního listu kolek Kčs 20,–

Stanislava Klimešová
matrikářka MěstNV ve Smiřicích

víte, že ...

byla vyhodnocena soutěž obcí soustředěného turistického ruchu nebo na hlavních silničních tazích? Smiřice se v této soutěži umístily za Lovčicemi a Chlumcem n. C. na třetím místě.

- kolektiv družstevníků JZD V. I. Lenina ve Smržově se jako jediný v okrese vyrovnal s plánovanými dodávkami cukrovky? Úkol splnil na 102,2 % s výnosem 46,5 tuny/ha.
- na mnoha průmyslových závodech okresu Hradec Králové došlo k rychlejšímu růstu mezd než produktivity práce? Mezi tyto závody patří i smiřický závod VČKL.
- nás čekají náročné úkoly ve tvorbě a ochraně životního prostředí? Ekologie si žádá stále více finančních a materiálních nákladů, ale i vztah každého z nás k čistotě prostranství.

Následující článek byl upraven z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů – byla vymazána data narození a adresy dětí a přesná data sňatku a bydliště snoubenců.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Děti narozené od 15. září 1988 do 31. prosince 1988
s trvalým bydlištěm ve Smiřicích, v Holohlavech a v Rodově:

Beňatinský Radim
Košťál Adam
Bajzová Eva
Urban Tomáš
Veselková Aneta
Hronešová Dagmar
Urbaníková Klára
Voňka Martin
Diblíková Klára
Škarytka Petr
Holečková Petra
Novotná Petra

Sňatky uzavřené v obřadní síni MěstNV ve Smiřicích
v období říjen 1988 až prosinec 1988:

říjen	Václav Šafář
	Dagmar Baťášová
	Vladimír Semerád
	Jitka Dohnálková
	Zdeněk Rohan
	Marie Balážová
	Pavel Křepelka
	Lenka Suchánková
	Blahoslav Bečka
listopad	Irena Svobodová
	Vladimír Jaroš
	Galina Škodová
	Oldřich Plšek
	Irena Mitrová
	Ing. Michal Derner
prosinec	Dana Košnarová
	Petr Dostál
	Renata Mejtská
	Petr Povalil
	Renáta Mayböhmová
	Petr Petráček
	Ivana Plachetková
	Vratislav Stanner
	Uršula Neumannová
	Roman Oláh
	Dana Štěpánová
	Jaroslav Prokop
	Jana Vondrková

Rowlandová:

- Manžel je člověk, který ženě pomáhá v nesnázích, do kterých by se nebyla dostala, kdyby si ho nebyla vzala.

Sandová:

- Největší předností některých mužů je jejich žena.

NAŠI JUBILANTI

z období říjen–prosinec 1988:

80 let

Jaromír Kupka

Černý Josef

Lukášek Josef

Smiřice, Palackého 88

Smiřice, Palackého 87

Smiřice, gen. Govorova 575

Bůta Jaroslav	Holohlavy 148
Brázdová Stanislava	Smiřice, Ed. Karla 74
Tomešová Marta	Smiřice, Mlýnská 111

85 let

Řehák Václav	Holohlavy 45
Burešová Anežka	Smiřice, Mlýnská 192

90 let a více

90 let	Kozinová Zuzana	Smiřice, Zemanova 41
90 let	Fejglová Františka	Smiřice, gen. Govorova 574
90 let	Čertnerová Marie	Smiřice, gen. Govorova 575
92 let	Mencáková Marie	Smiřice, Brigádnická 226
97 let	Kudrová Anna	Smiřice, Hradecká 176

Všem jubilantům přejeme do dalších let mnoho zdraví a spokojenosti.

Odešli z našich řad

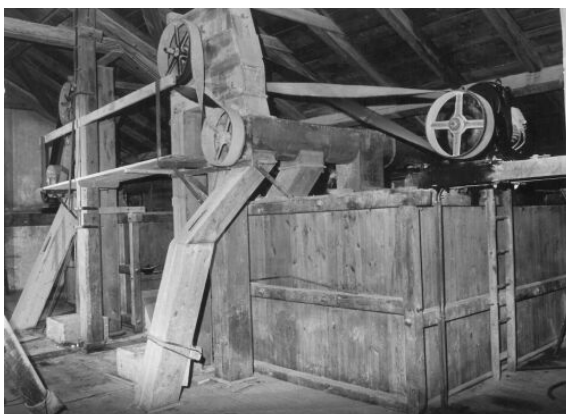
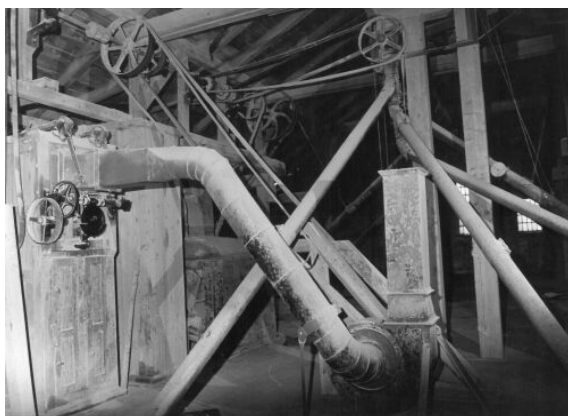
v období od 15. září do 31. prosince 1988:

Pokorný Jan	Smiřice 440	nar. 1910	zemřeli: 15. 9. 1988
Hušek Václav	Smiřice 353	1937	27. 9. 1988
John Ota	Smiřice 137	1926	19. 9. 1988
Voláková Jolana	Smiřice 85	1913	2. 10. 1988
Vít Jaroslav	Rodov 84	1973	9. 10. 1988
Zemková Helga	Smiřice 437	1928	13. 10. 1988
Jedlička Štefan	Smiřice 479	1920	15. 10. 1988
Novotný Jaroslav	Smiřice 238	1913	17. 10. 1988
Rousek František	Smiřice 309	1920	6. 11. 1988
Tučková Marie	Holohlavy 52	1902	1. 12. 1988
Tarantíková Marie	Smiřice 406	1902	4. 12. 1988
Mařanová Marie	Holohlavy 125	1902	17. 12. 1988

Stanislava Klimešová
matrikářka MěstNV ve Smiřicích

bjektivem

Mlýn – šrotovna je postupně bourán. Mizí další stavba, která patřila k původní smiřické zástavbě. Havarijní stav budov uspišil likvidaci těchto budov. Na snímcích Václava Prostředníka vás touto cestou zveme na malou exkurzi do vnitřních prostor budovy. Do těchto prostor měli možno se podívat pouze zaměstnanci, ostatní jsme ani netušili, jaké technické zařízení zde bylo.

== zprávy z redakce ==

Nejdříve přijměte omluvu. V posledních Zprávách redakce jsme uvedli, že ve Zpravodaji bude přiložena složenka na zaplacení předplatného Zpravodaje. Složenky jsme v poslední chvíli před rozdáváním Zpravodaje na přání účtárny MěstNV vyndali. Účtárna potřebovala, aby úhrada za Zpravodaj přišla až po Novém roce.

Podle zaplacených částek je vidět, že někteří čtenáři využili možnosti zasílání Zpravodaje poštou. Chceme věřit, že budou spokojenější.

Skončil první ročník naší soutěže ve znalostech Smiřic. Nejaktivnějším v této soutěži se projevil pražský Smiřičák Jaroslav Litomiský, který vždy odpověděl se znalostí věci. Redakci poskytnul i mnoho dalších informací, které využijeme ve své další práci. Proto redakce navrhne našemu národnímu výboru, aby tomuto našemu věrnému čtenáři věnoval upomínkový dárek.

Dnes také uveřejňujeme odpovědi na poslední dvě otázky naší soutěže. K našim článkům o Labi. Výškový rozdíl na smiřickém labském jezu je devět metrů. Jak to bylo (dnes už jen bylo) s podzemními chodbami ve Smiřicích? Přečtěte si vyprávění Jar. Litomiského:

„Na konci 30. let jsem jako mladík s tehdejším adjunktem školního statku ve Smiřicích – mimochodem tehdy známou osobností ve Smiřicích – navštívil pana Pácalta „na kopci“. Ten nás zavedl dolů do sklepů, kde jsme prošli několik metrů chodeb (ne sklepních!). Daleko jsme se neodvážili, protože tam byly závaly. Přesto jsme se v té době dostali až pod silnici do Holohlav. Jít dál by bývalo riskantní, protože tam byly dál propadlé stropy. Pan Pácalt říkal, že za mlada byl ještě dál. Podle pověsti měla vést tato chodba až na Chloumek nebo někam jinam.“ Vážení čtenáři, nevíte o tom někdo víc? Napište!

Ukazuje se, že máme pozorné čtenáře i mimo Smiřice a také mezi mladými čtenáři. Na otázku, kolik je na obrázku zajíčků, nám jako první přišla odpověď od žákyně II. F třídy z Hradce Králové Martiny Poláčkové. Ze Smiřic nám jako první (ve skutečnosti druhý) napsal své pozorování Aleš Kouba z Kršovky.

Rozhodli jsme se pokračovat v naší soutěži ve znalostech Smiřic, Holohlav i Rodova. Protože se blíží důležité výročí školství ve Smiřicích, naše otázka zní: Kde všude se v našich obcích učilo?

ZPRAVODAJ Smiřic, Holohlav a Rodova vydává Městský národní výbor ve Smiřicích.
Evidenční číslo 10/89.

Řídí redakční rada – odpovědný redaktor: Miroslav Volák
Grafická úprava: Růžena Knapová, Milena Seidlová
Vychází nepravidelně 5x ročně.

Příspěvky zasílejte na adresu Městské kulturní středisko, Smiřice.
Tiskne: AGRODAT, Nové Město nad Cidlinou – 262/89
Cena jednoho výtisku je 3,- Kčs. Uzávěrka 2. čísla je 10. dubna 1989.
Náklad 600 výtisků.
